

สรุปการเสวนาเรื่อง คนเก่งคนดี บ่มเพาะถูกที่ สร้างคนคุณภาพดี
วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ – ๑๖.๓๐ น.
ห้องออডিทอเรียม บ้านวิทยาศาสตร์สิรินธร อุทยานวิทยาศาสตร์ประเทศไทย

เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญ เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้หากได้รับการส่งเสริมอย่างเต็มที่และถูกวิธี เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะสร้างคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติ การเสวนาในครั้งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนมุมมองและประสบการณ์ของวิทยากรรวม ๖ ท่าน ที่มีต่อการบ่มเพาะผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายสาขาทั้งวิทยาศาสตร์ ดนตรี ศิลปะ และกีฬา โดยมี **รศ.ดร.อุดมศิลป์ ปิ่นสุข** คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินรายการ

คุณจิระพันธ์ กุลเพชรจิระ ผู้ปกครอง “น้องเอ็มซี” เยาวชนในโครงการ JSTP ให้มุมมองการเลี้ยงลูกไว้ว่า

ครอบครัว พ่อและแม่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการค้นหา สนับสนุน และบ่มเพาะ ในมุมมองของผู้ปกครองที่มีลูกเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษ คุณพ่อส่งเสริมลูกโดยการสังเกต ให้เล่นและสนุกกับสิ่งที่สนใจ อาทิ ให้อุปกรณ์ โทรทัศน์เก่าเพื่อดูโครงสร้างและชิ้นส่วนภายใน จากความสนใจดังกล่าวคุณพ่อสนับสนุนให้เอ็มซีเรียนอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มเติมที่วิทยาลัย เทคนิค พิจิตร พาไปชมงาน เช่น สัปดาห์วิทยาศาสตร์ฯ งานแสดงด้านนวัตกรรม พิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์ จนเอ็มซีได้ขึ้นเริ่มพัฒนาชิ้นงาน เป็นนักประดิษฐ์ตัวน้อย ส่งผลงานเข้าประกวด จนได้รับรางวัลจากเวทีต่างๆ ได้รับรางวัลนักเรียนพระราชทาน คุณพ่อให้ข้อคิดไว้ คือ “**ต้องอยู่กับลูก สนับสนุน และอดทน เน้นการเลี้ยงลูกให้เป็นเด็กดีก่อนที่จะเป็นเด็กเก่ง สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ คือ การสนับสนุนจากคุณแม่**”

อาจารย์เฉลิมพร พงศ์ธีระวรรณ โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา ครูรางวัลสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี ประจำปี ๒๕๕๘

อาจารย์ให้มุมมองว่า ความมีอัจฉริยภาพนั้นสร้างได้ ไม่จำเป็นต้องมีมาแต่กำเนิด อัจฉริยภาพเกิดจากการความชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนนำมาสู่การฝึกฝนสิ่งนั้นจนเกิดความชำนาญ สิ่งสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาเด็ก คือ การปลูกเร้า สร้างแรงบันดาลใจด้วยวิธีการต่างๆ ฝึกให้คิด สร้างจินตนาการ ปลูกเร้าพลังที่มีอยู่ ใช้รุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จมาช่วยสร้างแรงบันดาลใจ จากประสบการณ์ของอาจารย์ในการเป็นที่ปรึกษาโครงการงานวิทยาศาสตร์ อาจารย์เริ่มจากความสนใจของเด็ก หลังจากนั้นจะเป็นกระบวนการบ่มเพาะ ฝึกฝนให้แสดงศักยภาพอย่างเต็มที่ รวมทั้งการพาไปสถานที่ต่างๆ เพื่อหาแรงบันดาลใจที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกจากนี้ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญอย่างมากในการส่งเสริมสนับสนุนเด็กร่วมกับโรงเรียน เพื่อบ่มเพาะให้เป็นเด็กดีและเด็กเก่งอย่างเต็มศักยภาพ และเติบโตไปเป็นคนดีและเก่งในทุกสายอาชีพ

คุณภัททพล เงินศรีสุข ผู้อำนวยการโรงเรียนเบตมินตันบ้านทองหยอด ให้มุมมองว่า กีฬาเป็นพื้นฐานที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง เด็กที่เรียนดีส่วนหนึ่งจะเก่งด้านกีฬา เด็กกลุ่มนี้มีวินัย แบ่งเวลาได้ดี ในช่วงแรกครอบครัวจำเป็นต้องให้โอกาส สนับสนุนเงินทุนและเป็นแรงผลักดัน หลังจากนั้นเมื่อพัฒนาฝีมือให้ดีขึ้นจะมีคนนอกเข้ามาสนับสนุนต่อ แต่สิ่ง

สำคัญหลังจากนั้น คือ การดูแลหลังจากมีชื่อเสียงแล้ว การรับมือกับสิ่งเร้าและผลประโยชน์ต่างๆ ที่เข้ามา ต้องมีวินัย และฉลาดในการจัดการ เด็กที่เล่นกีฬาได้ดีไม่เพียงแต่มีร่างกายแข็งแรงเท่านั้น แต่ยังมีปฏิภาณไหวพริบที่ดี การเล่นกีฬานั้นใช้ทั้งกำลังและสติปัญญา

อาจารย์สังคม ทงมี ประธานบริหารศูนย์ศิลป์สิรินธร ให้มุมมองว่า ศิลปะไม่จำเป็นต้องเรียนในห้อง (สี่เหลี่ยม) ศิลปะเป็นพื้นฐานของการศึกษา ช่วยปลูกฝังสุนทรียภาพ เป็นเรื่องของความสุข ช่วยบ่มเพาะความงามในจิตใจ หากมีจิตใจที่งดงาม สิ่งที่จะแสดงออกมาย่อมงดงาม แต่สิ่งที่ยากสำหรับการพัฒนาเด็กในด้านดังกล่าวคือ ทศนคติของสังคม/ผู้ปกครองที่มีต่อศิลปะ (รวมถึงดนตรี) ทำให้การส่งเสริมเด็กด้านนี้มักถูกต่อต้านและขาดการสนับสนุน อาจารย์กล่าวยั่วว่า “พรสวรรค์สร้างได้ แต่สิ่งที่มากกว่านั้น คือ พรแสวง สิบเหรียญทองโลกยังไม่เท่ากับการเป็นคนดี หากเก่งแล้วคือด้วย

ถือว่าสุดยอด” แนวคิดของศูนย์ศิลป์สิรินธรเกิดขึ้นในปี 2537 เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชน ปัจจุบันมีการจัดกิจกรรมค่ายพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านทัศนศิลป์ โดยมีศิลปินแห่งชาติร่วมเป็นวิทยากร

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกรี เจริญสุข คณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ให้แง่คิดที่น่าสนใจว่า “การสร้างคนดีต้องสร้างตั้งแต่เด็ก เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างไร เด็กก็จะเป็นอย่างนั้น ครูต้องเก่ง เด็กจึงจะเก่งได้ การฝึกฝนนำไปสู่ความสำเร็จได้” ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มีกฎ ๓ ข้อสำหรับนักเรียนที่มาเรียน คือ discipline, respect, on time การสร้างสรรค์งานงานศิลปะหรือดนตรีนั้น สิ่งที่ทำให้แตกต่างคือ “รสนิยม” การได้พบกับคนเก่งระดับโลกจะทำให้เราไปได้ไกล ได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่อยู่กับโลก ต้องเรียนรู้หลายภาษาทั้งภาษาท่ามาหากิน ภาษาทางการ (เช่น ภาษาอังกฤษ) ภาษาเทคโนโลยี และภาษารสนิยม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสุนันท์ ชุ่มเชื้อ สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่าเซลล์สมองพัฒนาตั้งแต่ในครรภ์และพัฒนาสูงสุดในช่วง ๖ ปีแรก เซลล์สมองจะพัฒนาต่อได้หากได้รับการส่งเสริม ความฉลาดไม่ได้อยู่ที่รอยหยักสมอง แต่อยู่ที่จำนวนและการเชื่อมต่อของเซลล์สมอง เมื่อคนเราชอบสิ่งใดก็จะทำสิ่งนั้นเป็นประจำ นั่นคือการฝึกสมองในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำ ช่วยให้สมองส่วนนั้นมีพัฒนาการและเพิ่มจำนวนเซลล์มากขึ้น มีงานวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสมองกับการเล่นดนตรี พบว่า ขณะที่เล่นดนตรีสมองส่วนที่ควบคุมการหลั่งสารโดปามีน (Dopamine) จะทำงานมากขึ้น สารดังกล่าวทำให้รู้สึกพึงพอใจ และมีสมาธิจดจ่อ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญสำหรับการเรียนรู้

